

ПАРАФІЯЛЬНИЙ ВІСНИК

№ 1(8)-2011

ВИПУСК З НАГОДИ ПРАЗНИКА РІЗДВА ХРИСТОВОГО

ПАРАФІЯ СВЯТИХ РІВНОАПОСТОЛЬНИХ КИРИЛА І МЕТОДІЯ
ЧОЛОВІЧИЙ МОНАСТІР «ВОПЛОЧЕНОГО СЛОВА»

вул. Вербова, 12 * 76493 * Крихівці * Івано-Франківськ * тел. 77-45-94 * www.pkm.if.ua

СЛОВО ПАРОХА

**ЧИТАЙТЕ
У ЦЬОМУ НОМЕРІ**

**ПОЧАТКИ
ЧЕРНЕЧОГО ЖИТТЯ
НА УКРАЇНСЬКИХ
ЗЕМЛЯХ**

2 стор.

**РУБРИКА
о. Романа ВЛАШИНА
“БОЖІ ЗАПОВІДІ
ПОТРІБНО ЗНАТИ”**

3 стор.

**ХРОНІКА
ПОДІЙ 2010 Р.Б.
ПАРАФІЇ СВВ. КИРИЛА
І МЕТОДІЯ**

4-5 стор.

**ФОТОСПОГАДИ
ПРО БУДІВНИЦТВО
У 2010 РОЦІ**

6 стор.

**ЄПИСКОП
Станіслав
ПАДЕВСЬКИЙ:
«РІЗДВЯНА ЗІРКА»**

7 стор.

Дуже люблю споглядати Ікону Різдва Христового: багато цікавого можна там побачити. Пречисту Марію Магію, Йосифа-Опікуна, Дитятка-Ісуса народженого та в пеленах сповитого, і багато іншого. А також на іконі, зазвичай, є зображені віл та осел. І коли, неодноразово, запитував інших, що то означають зображені тварини, то мені часто відповідали, що тому, що всі тваринки йшли поклонитися Христу, та й ті прийшли. А коли, в дійсності заглянути глибше, то зрозуміємо, що то не так все просто, а що тут згадуються пророчі слова Ісаї (1,3): «Віл знає господаря свого, а осел – ясла пана свого. Ізраїль нічого не знає, народ мій не розуміє».

Святий Франциск з Асичу, якого вважають автором маленьких вертепів чи, як ми їх називаємо, «шопок», заохочував, щоб у вертепах були присутні віл та осел. Він казав до одного шляхтича, що прагнув таким чином пробудити спогади про Дитя, народжене у Вифлеємі та про всі незручності і прикrostі, які Воно мало перенести – лежати між волом та ослем.

Могло би здатися, що то є плодом побожної уяви вірних, та все-ж-таки воно так не є. Звичайно, що ані від св. Франциска, ані, навіть, від новозавітних розповідей не беруть початку зображення цих звірят. Дійсно, нам треба повернутися ще до Старого Завіту і зокрема до пророцтва Ісаї.

Богослови у згаданих словах Пророка вбачали натяк на Церкву, яка складалася з євреїв та поган; перед Богом всі були як віл та осел – не мали знання. А прихід Дитятка в яслах у стаєнці відкрило їм очі так, що вони «впізнали голос пана свого, Вчителя та Пастиря».

Ми також, як «воли» та «осли», якщо станемо коло Христа щойно народженого, і Який продовжує народжуватися постійно, то нам відкриються очі пізнання і ми впізнаємо, хто є нашим Господарем. А якщо не станемо коло Нього, то будемо блукати у темряві незнання і будемо належати до частини того народу, про кого каже пророк: «Ізраїль нічого не знає, народ мій не розуміє».

Отже, в часі різдвяних роздумів, ми повинні себе знайти. Є два табори: один – «віл та осел» і другий – «народ мій». Де є ми? Як розпізнати стан і ситуацію, де ми себе знаходимо.

Віл та осел впізнали Христа, а «на-

род», який претендував на першість – не впізнав і не отримав цієї ласки пізнання.

З новозавітньої історії знаємо, що одним із тих, що не зміг впізнати Христа, був Ірод. Коли йому розповідали про «Дитя-Царя», що мав народитися, Він, засліплений собою, «повний себе самого», жадібний та владолубний, не зміг нічого зрозуміти. Перед ним, як і перед народом з Єрусалиму, який стривожився разом з Іродом (Мт. 2,3) були закриті таємниці Божі, які були відкриті перед немовлятами.

Господь не дає себе впізнати людям, які повні себе самих, які крім себе самих нікого не бачать і не знають, і не шанують. Господь не дає себе впізнати законотвочителям, книжникам, які, можливо, досконало знали Писання, але не змогли щось для себе зрозуміти: Ірод зібрав їх всіх, щоб дізнатися де саме має народитися Цар, про якого йому сповістили мудреці зі Сходу. Це були ті, про кого сказано «народ мій нічого не розуміє».

А до категорії «вола та осла» в позитивному розумінні можна віднести пастухів, мудреців, Марію та Йосифа, і всіх тих, хто має відкрите вухо і серце для пізнання «Дороги, Правди і Життя». Посадовці та люди з вищих верств не могли бути там у стайні, а Христос був саме там, у домі вола та осла.

До якої ж категорії віднесемо ми себе браття і сестри?

Тому хоча відповісти словами Папи Венедикта: «А що ж сказати про нас? Чи ми далеко від стайні тому, що носимо «м'який одяг», чи може тому, що ми «мудріші»? Чи ми настільки переймаємося вивченням екзегези Святого Письма, по-

казом недостовірності та історичної акуратності певних уривків, що самі стаємо сліпі до Дитяти й нічого не усвідомлюємо від Нього? Чи ми настільки в «Єрусалимі», у палаці, у себе вдома та в своїй зарозумілості й параної, що не чуємо вночі ангельських голосів, аби побігти і вклонитися Дитині?

Тому цієї ночі віл та осел дивляться на нас очима, повними докорів: **мій народ не розуміє, а чи ти чуєш голос твого Господа? Коли ми ставимо такі знайомі фігурки до ясел, маємо просити Господа дарувати нашим серцям таку простоту, що може відкрити Господа в Дитяті...**» (З книжки кардинала Й. Рацінгера «Благовіщення Різдва»).

Дорогі у Христі! Я бажаю Вам і собі такої простоти, яку мали віл і осел, і яка дозволила їм впізнати Господаря свого. Я бажаю, щоб ми стали перед Господом у яслах, перед Всесильним у немічності і перепросили Його за нашу гордість, за нашу зверхність, за нашу впевненість і за нашу байдужість до Господа та його Справ.

Пообіцяймо Йому сьогодні почати все спочатку:

- знову любити наших ближніх і, якщо з кимось посварені чи погнівані, перепросити і простити;
- знову почати молитися і довіряти Богові;
- знову почати ходити до церкви і жити Святими Тайнами – сповідатися і причащатися;
- знову довірити Богові наших дітей, а не довіряти лише собі і бути надто впевненими у собі;
- знову згадати про ближніх, які, можливо, мають потребу в нашій допомозі, моральній чи матеріальній;
- знову пам'ятати, що всі ми «з одного і того самого тіста» і що, коли ми думаємо, що ми є кращими від когось чи мудрішими, то тим самим, ми приписуємо себе до народу, який знав багато, а, засліплений собою, не мав ласки пізнати Господа.

Разом з Отцями та братами нашого Монастиря вітаємо Вас з Різдвам Христовим!

Дорогі у Христі! У ці різдвяні дні будемо мати нагоду зустрітись особисто, чи ми у Вас вдома чи Ви у нас в монастирі з колядою, проте я щиро обіймаю кожного з Вас і кажу голосно: **ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! І вірю, що кожен з Вас щиро відповідає: СЛАВІМО ЙОГО!**

о. Йосафат БОЙКО, ВС

Початки чернечого життя на українських землях

Безумовно, що однією із засадничих ознак українського суспільства, яка складалася впродовж століть, була релігійність. Адже ніхто не заперечуватиме, що віра в Господа Бога, дотримання норм християнської моралі в повсякденні для багатьох поколінь українців були загальноприйнятими і такими, що в жодному випадку не повинні піддаватися ревізії і сумнівам. Симптоматично, що на Синоді Української Греко-Католицької Церкви, що проходив упродовж 2-9 вересня 2008 р. у Брюховичах, що біля Львова, питанню секуляризації та релігійного індиферентизму сучасного українського суспільства віділялася особлива роль. Наводились уривки з енцикліки папи Римського Івана-Павла II – «Redemptoris Missio», де йшлося про евангелізацію в сучасних умовах, залучення до неї не лише священнослужителів, а й широке коло суспільства, особливо тих людей, що можуть більшою чи меншою мірою впливати на народні маси. Пріоритетними евангелізаційними принципами проголошувалися: свідчення, проповідництво, інкультурація, «наповнення християнською вірою повсякденного життя» та діалог.

Разом з тим, історія промовисто переконує, що особливу роль в релігійному житті українців відігравали монастирі. В сучасному форсованому модернізованому світі, коли людині дедалі важче стає призадумуватися над сенсом свого життя, зосереджуватися на молитві, монаше життя в очах громади постає чимось «екзотичним», а монахи нерідко сприймаються «слабкими людьми, котрі не змогли себе реалізувати в житті, а тому і пішли до монастиря». Разом з тим, абсолютна більшість суспільства і близько не розуміє, що монах – це особливе покликання, котре дане зверху, і занедбувати це покликання аж ніяк не можна.

Зауважимо, що слова монастир і монах зазначені з давньогрецької мови й означають: монастир – відлюдне житло; монах – самітник-одинак. Українські слова чернець і черниця походять від чорного кольору одягу, який носять насельники монастирів.

До слова, монастирі відомі не тільки в християнстві, а й в інших релігіях, які протиставляють земному небесне, вчать про спасіння безсмертної людської душі й про те, що чекає її за межею земного існування. Відтак до монастирів приходили задля порятунку душі через молитви і пост. У буддизмі монастирі

з'явилися ще у V столітті до нової ери. В ісламі ж монастирі містиків-суфіїв з'явилися досить пізно – аж у IX-X століттях. У християнстві монастирі мають православні, католики, а також деякі монофізитські напрямки, наприклад Вірмено-Григоріанська Церква.

У християнстві батьківщиною чернецтва і монастирів вважається Північна Африка, точніше територія Єгипту. Як не дивно, але там чернецтво зародилося не серед священників чи проповідників ранньохристиянських общин, а серед простих мирян. Люди різного походження, різного соціального стану – бідні та багаті, неписьменні й освічені, селяни, римські легіонери й патриції, грецькі купці, книжники – всі ті, кому остогидло їхнє мирське життя. Залишали свої сім'ї, майно, службу, поривали всі соціальні зв'язки і йшли в безлюдні пустелі в пошуках цілковитої самотності, щоб присвятити своє життя Богові. Після цього вони провадили життя в каятті, смиренності, цноті й безперервних молитвах, тобто в аскезі. Додамо, що слово аскеза в перекладі з давньогрецької означає вправа, подвиг.

Початки християнства на території сучасної України припадають не на X століття – час так званого Володимирового хрещення Київської Русі (988 р.), а на значно давніші, ще ранньохристиянські часи. Свідченнями цього є найстародавніші монастирі Криму. Наприклад Інкерманський печерний монастир відомий із VIII століття. Дотепер збереглися сім печерних храмів, підземні ходи, келії, галереї – цілий лабіринт у скелі. Тут, зрештою, звершив свій земний шлях святий Климент – Папа Римський, що жив у ранній, катакомбний період християнства.

Для перших українських святих, як і для багатьох християнських подвижників, шлях на небо починався з підземель, а саме – з печер Київської Свято-Успенської лаври, які простягалися майже на півкілометра. Тут благочестиві християни – перший руський митрополит Лларіон, зачинателі чернецтва Антоній і Теодосій, шукали молитовного зосередження, уникаючи мирських спокую.

Підземний монастир заснував 1051 року перший святий Київської Русі – преподобний Антоній. Завжди самозаглиблений чоловік, явно не з цього світу – скрізь: в рідному Любечі, в Чернігові, в Києві, і на святій горі Афон, він шукав усамітнення і через нього – свій власний шлях до Бога. Чернеча громада жила за суворим студійським статутом, запозиченим з Афону, проводячи час у молитвах, постах і праці. Найвідданіші серед монастирської братії замурувалися назавжди в підземних келіях і навіть закопували себе по пояс у землю. Це була їхня безкровна жертва Ісусові Христу, яку вони приносили щоденно і шохвилинно.

Невдовзі тут зібралось чимало благочестивих людей. Між ними був і майбутній преподобний Теодосій. Саме він, ставши згодом ігуменом, вивів братію з підземель і почав розбудовувати чудовий архітектурний ансамбль, який уже в XII столітті набув статусу лаври – найбільшого і найавторитетнішого монастиря. Лавра мала десятки храмів і зосереджувала могутню суспільну силу, здатну спрямувати не лише духовне, а й політичне та економічне життя Київської Русі.

Особиста діяльність святих Антонія і Теодосія Печерських заклала основи не тільки Печерського монастиря, а й усього чернецтва на Русі. Тож, на наш погляд, варто коротко прослідкувати життєвий шлях обох Печерських преподобних.

Так, Антоній народився в місті Любечі на Чернігівщині й мав світське ім'я Антип. Його родина, ставши християнською, відзначалася побожністю, яку юний Антип перейняв від батьків. У досить молодому віці, почувши про чернече життя, він викопав собі печеру на околиці Любеча, в якій відбував аскетичні подвиги. Незабаром він подався у Візантію, на свя-

ту гору Афон, де прийняв чернецтво під іменем Антонія. Там своїми подвигами здивував навіть тамтешніх старих ченців. Пробувши на Афоні кілька десятиліть, у 67-річному віці, за порадою ігумена, Антоній повернувся на Русь.

Невдовзі, шукаючи для своїх чернечих подвигів відповідне місце, схоже на Афонську гору, він оселився далеко за містом поблизу княжого села Берестового. Там, на високій горі над Дніпром, він знайшов печеру, в якій перед тим відбував подвиг посту і молитви священик цього села Лларіон, обраний у 1051 році митрополитом Київським. У цій печері Антоній за афонським звичаєм проводив час у молитві, пості й праці. Слава про нього швидко розійшлася між людьми, й незабаром біля нього зібрався гурток ченців, серед яких був і Теодосій. Це і стало початком «матері всіх руських монастирів» – Києво-Печерського монастиря.

Зауважимо, що Святий Теодосій, преподобний ігумен Печерський, народився орієнтовно в 1030-х роках у Василеві (тепер місто Васильків) неподалік від Києва в родині княжого службовця. Незабаром його батьки переїхали до Курська, де й минули дитинство та юність Теодосія. Вже в дитинстві він відзначався великою релігійністю й уважно сприймав шкільну науку, захоплюючись оповіданнями про Христа, святих і ченців. На формування релігійних поглядів Теодосія вирішально вплинув його батько, який помер, коли синові було лише 14 років. Цікаво, що мати Теодосія, мріючи про світську кар'єру сина, на перших порах не поділяла релігійних пошуків сина, навіть, бувало, повертала його додому з монастиря. Врешті-решт у 23 роки Теодосій остаточно залишає Курськ і подається до Києва з твердим наміром стати ченцем. Тут він дізнається про самітника Антонія і йде до його печери. Уже через кілька років Теодосій став ієромонахом а згодом монастирська братія з благословення Антонія одногослосно обрала ще досить молодого Теодосія своїм ігуменом.

За сина князя Ярослава Мудрого, Ізяслава, який став київським великим князем у 1054 році, і Антоній і Теодосій були відомими не тільки в Києві, а й за його межами. Коли кількість ченців зросла до 12 осіб, вони розширили печери й влаштували в них невелику церкву. Після того Антоній, знову бажаючи усамітнення, подався до окремої печери на сусідньому пагорбі, яку сам собі викопав. Ця нова печера разом з іншими, викопаними біля неї, отримала згодом назву Ближніх, або Антонієвих печер. Старі печери стали називатися Дальніми, або Теодосієвими. Коли кількість ченців збільшилася, Антоній благословив збудувати на горі над печерами нову церкву на честь Успіння Пресвятої Богородиці для того, щоб братія, перебуваючи й надалі в печерах, могла в цій церкві сходитися для молитов і літургій.

Зрозуміло, що правила монастирського життя були досить суворими. Чернець зрікався світу, давав обітницю безшлюбності й беззаперечного послуху. Таке життя церква вважала ідеальним служінням Богу й запорукою не лише індивідуального спасіння, а й спасіння всього народу. Згідно з християнською традицією, що йшла з Візантії, ченці – це «чини ангельські на землі» і навіть «непоховані мерці»!

З іншого боку, монахи завжди залишалися (і вочевидь залишатимуться!) незрозумілими для широкого загалу, як зрештою «за кадром» залишатиметься глибока зосереджена монаша молитва. Але громадськість і близько не спроможна збагнути, що молитва монаха має особливу силу і нерідко саме молитва монаха може виявитися визначальною в чийсь долі.

Олег ЄГРЕШІЙ,
кандидат історичних наук,
доцент кафедри історії України
Прикарпатського національного
університету імені В.Стефаника

Божі Заповіді потрібно знати

КАТИХИТИЧНА НАУКА №3

Продовжуємо цикл катехитичних повчань про Божі заповіді. У попередній катехизі ми з вами поглянули на природу – як досконале виконання закону, даного Богом, та на людину, яка не послухала наказу Творця і стягнула на себе заслужену кару. Під час цієї зустрічі перегорнемо сторінки Біблії і зосередимо свою увагу на шостому розділі книги Буття, де постає перед нами **образ Ноя**.

“А Ной був чоловік праведний і досконалий між сучасниками. Він ходив з Богом” – пише Святе Письмо. **У чому ж була його праведність?** Історія Ноя починається словами: “Побачив Господь, що людська злоба велика, та що думки й помисли сердець увесь час тільки злі, і жалував, що створив людину на землі. То ж на серці йому стало важко. І сказав: “Знищу з лиця землі людину, яку я сотворив: людину, скотину, плазунів і птиць піднебесних, бо каюся, що створив їх”. **Та Ной здобув ласку в очах Господніх.** (Бут. 6, 5-8) З прочитаних слів бачимо, що тільки одна людина на землі була приємна Богові. Бог, бачачи його віру та вчинки, хоче його спасти і наказує збудувати велетенський ковчег. **Мабуть, в очах сучасників Ной виглядав за божевільного. В той час, коли всі пили, гуляли, веселилися, потопали у розпусті, насолоджувались життям, він покійно виконував Божий наказ.** Тесав балки, різав дошки, будував ковчег. І ось настав час збирати плоди кожного. Ной, який ходив з Богом та виконував його заповіді, рятує власне життя під час всесвітнього потопу. Більше того, праведність Ноя врятувала життя його рідним та близьким. Навіть земні тварини, яких увійшло по парі з кожного виду, скористали з праведності того, який довірився Богові та виконав його заповідь. Сумна ж доля тих, які легковажно віднесли до Божого закону.

Пригадуємо цей біблійний та історичний приклад для того, щоб відповісти на запитання тих, які кажуть: чи варто дотримуватись Божих заповідей? **Чи варто прикласти максимум зусиль, щоб ходити з Богом, так як Ной?** І врешті пригадуємо цю історію, щоб підбадьорити тих, які намагаються бути праведними і за це почувуються чужими для світу, нерідко терплять насмішки та глузування зі сторони інших. Дорогі брати і сестри, коли терпимо через те, що намагаємось жити по Божому, нехай стане перед нами образ праведного Ноя, який отримав відповідну нагороду за свою праведність. **Кожна людина, яка дотримується Божого закону, ходить з Богом і є близько Бога, і навпаки - кожен, хто переступає закон, чинить гріх та відкидає Бога.** Так, як не можуть існувати одночасно світло й темрява, так не можуть існувати поруч гріх і святість.

Не рідко чуємо такі вислови: **Божі заповіді - це гарно, але вони застаріли, вони не пасують до сьогоденнішого світу. Божі заповіді для священників, монахів, монахинь і тих богомільних, що не**

вилазять із церкви! О. Юліан Катрій у книжці “Божі заповіді – дорога до нашого спасіння” розповідає таку історію: один правник попросив у свого приятеля якусь книжку до читання. Цей дав йому Біблію. Правник з великим зацікавленням читав її кожного дня. За якийсь час відвідує його приятель, що позичив йому книжку. Він знаходить правника задуманим над книгою. Питає про причину його задуманості. А цей відповідає: “Знаєш, дочитав я до того місця, де Господь Бог дав десять заповідей, і вже довго думаю над тим, чи можна б до них щось додати або відняти. І переконався, що до них не можна нічого ані додати, ані відняти, бо вони досконалі.”

Божі заповіді справді є досконалі, і їх значення і вартість не проминає з часом, бо творцем їхнім є сам Бог. **Божі заповіді зобов'язують кожну людину, тому що виписані не тільки на кам'яних таблицях, але теж на скрижалях нашого серця. Ніхто не в силі приглушити голосу совісті, яка каже не вбий, не кради, не пожадай..., шануй...**

Розглянемо коротку історію Божих заповідей. Отож Бог від початку хотів створити спільноту з людиною. Після непослуху Адама і Єви Бог не відкидає людини, а вибирає собі людей, які будуть промовляти від Його імені до народу. Були такими людьми Авраам, Яків, Мойсей. Бог вибирає собі народ, найнепокійніший з усіх народів. За посередництвом Мойсея чинить чуда, та виводить їх з Єгипетської неволі. Люди щасливі та безмежно вдячні Богові, що подарував їм волю, що перебуває разом з ними. В мандрівці пустинею Бог турбується своїм народом. Коли хочуть хліба – дає манну з неба, коли хочуть м'яса – посилає перепелиць, коли прагнуть пити, при допомозі Мойсеевої палиці видобуває воду зі скелі. Однак щастя тривало не довго. Люди починають нарікати та сумувати за Єгиптом. Знаком того смутку є спорудження божка та поклоніння йому. Живий Бог обурений. Як можна поклонятися божку із золота, і забути про Бога живого. Протягом сорока років мандрівки Бог формує свій народ. І ось настав час, де кожен мав вибрати: або повернутися в Єгипет, з мертвими богами, або перейти в обіцяну землю під проводом та особливою опікою живого Бога. Умовою приналежності до Божого народу стало прийняття і виконання Божих заповідей. На горі Синай Мойсей отримав з руки Бога на двох кам'яних таблицях виписаних де-

сять слів, десять заповідей. На одній скрижалі, було три перші, які окреслювали, як повинна відноситись людина до Бога. Ці перші три заповіді стали основою культу єдиному Богові. Наступних сім заповідей відносились до людей та стосунків між ними.

Бачачи вигляд Мойсея, який сяяв від зустрічі з Богом, зріс ентузіазм в серцях ізраїльтян. Вони лишають своїх золотих тельців і заходяться будувати святиню для Бога Живого. Наступає час відновлення союзу між Богом та вибраним народом. Господь сказав Мойсеєві: “Запиши собі ці слова, бо згідно з цими словами Я вчиню союз між тобою та Ізраїлем”. (Вих. 34, 27) **“Тож коли щиро слухатимешся мого голосу й дотримуватимешся мого завіту, будете моєю особливою власністю, споміж усіх народів, бо моя вся земля.”** (Вих. 19, 5)

Кожен із нас мріє бути щасливим не тільки на землі протягом кількох десятирок років, але й у вічності на небі. Як це зробити? Ісус дає відповідь: “Дотримуйся заповідей.”

Заповіді - це дороговкази до обіцяної землі, де є повнота щастя, де є сам Бог. Заповіді - це дороговкази до Неба. За часів Ісуса, Право, яке зобов'язувало Ізраїльтян, складалося із 613 заповідей, з яких було 248 наказів та 365 заборон. В такому контексті стають більш зрозумілими слова законовчителя, який підійшов до Ісуса і випробовуючи запитав його: “Яка найбільша заповідь?” Ісус не вказує на заповіді Мойсея, не вказує навіть на Декалог, вказує на найбільшу заповідь, заповідь любові Бога та ближнього. Ці дві заповіді є немов підсумок двох скрижалей завіту.

Дорогі брати і сестри, хотів би закінчити словами з книги Второзаконня. Нехай знайдуть вони спо-

внення у нашому житті, бо можна багато говорити про сенс, вартість та історію заповідей, однак це не принесе нам жодної користі, якщо не будемо виконувати їх в щоденному житті. Отож, у Святому Письмі в книзі Второзаконня 6, 1-9 читаємо: **“Ось заповіді, установи й рішення, що їх Господь, Бог ваш, велить навчити вас, щоб ви виконували їх у землі, в яку ви маєте перейти, щоб її зайняти; щоб ти боявся Господа, Бога твого, та й пильнував усі установи й заповіді його, що наказують тобі, ти сам і твій син і син твого сина, по всі дні життя твого, щоб довголітнім тобі бути. Слухай же Ізраїлю, і вважай щоб ти виконував їх, щоб був щасливий та щоб розмножились ви вельми, як обіцяв тобі Господь, Бог твоїх отців, на землі, що тече медом та молоком. Слухай Ізраїлю, Господь Бог наш, Господь єдиний. Любитимеш Господа, Бога твого, всім серцем твоїм, і всією душею твоєю, і всією силою твоєю. Оці слова, що їх заповідаю я тобі, мусять бути в твоєму серці. Ти накажеш про них своїм сином і говоритимеш про них сидівши в хаті й ідучи в дорогу та лягаючи й встаючи; і прив'яжеш їх на знак собі на руку та й вони будуть налобником у тебе між очима, і напишеш їх на одвірках твого дому й на твоїх воротах”.**

о. Роман ВЛАШИН

2011 РІК БОГОПОСВЯЧЕНОГО ЖИТТЯ

Молитва перед Собором «Про Богопосвячене Життя в УГКЦ»

Господи Ісусе Христе, Боже наш, зі смиренным серцем благаємо Тебе, зволь вилити всі Свої ласки і щедроти на богопосвячених осіб серед нашого народу. Зціли і віднови наше чернецтво, яке від самих початків було взірцем християнського життя. Нехай воно завжди буде Світлом для світу, бо така Твоя воля. Нехай богопосвячені особи, які зобов'язалися радикально сповняти Божі заповіді, стануть прикладом для інших християн. Молимо Тебе, Христе, щоб їхнє свя-

те життя творило нашу Церкву міцною та сильною. Навчи їх радісно приймати Твою Святу Волю; додай їм відваги не боятися Твоїх вимог; дай їм усвідомити святість богопосвяченого життя, до якого Ти їх кличеш та допоможи їм подолати всі труднощі. Рівно ж благаємо Тебе, Господи, наповни наші монастирі ревними і святими поклонниками, молитвами Пресвятої Владичиці Богородиці, та молитвами всіх святих, блаженних і новомучеників землі Української. Амінь.

Хроніка подій 2010 р.Б. парафії Свв. Кирила і Методія

СІЧЕНЬ

6-7 січня. Різдвяний час - пора затишку, душевного спокою, радості, надії. Цього року у Навечір'я Різдва Христового ми мали чудову нагоду бути присутніми на Великому Повечір'ї з благословенням просфор, після якого кожна родина отримувала просфору, щоб розділити її між членами родини на Святій Вечері.

8-9 січня. Наші парафіяни змогли побувати у часі народження Христа, побачити це чарівне дійство на власні очі. Адже цього року діти та молодь нашої парафії змогли відновити давню християнську традицію, організувавши чудовий вертеп, з яким відвідали майже кожному домівку нашого масиву, приносячи у серце кожного з нас радісну звістку про народження Христа.

В знак подяки юним акторам отець Йосафат організував для них захоплюючу поїздку до Львова. На зібрані кошти було замовлено мальовану «Голготу» – ікону Розп'яття з Пресвятою Богородицею та Святим Йоаном Богословом для майбутнього храму.

3 року в рік у Різдвяний час також підтримується традиція коляди на церкву. Протягом трьох днів кілька груп парафіян завітали у кожне пошккання масиву, приносячи людям найщиріші різдвяні побажання. Усі зібрані кошти були віддані на будівництво нашого храму.

19 січня. Відбувся урочистий похід до Хреста, на місце зведення храму, де відбулося Велике Йорданське освячення води.

31 січня. У нашій парафії при монастирі існує «Ораторій «Дон Боско», де діти та молодь мають чудову нагоду весело та цікаво провести час. І саме 31 січня отці та сестри Воплоченого Слова вперше змогли організувати захоплююче «Свято Ораторію», на якому діти гарно відпочили та поласували цукровою ватою.

ЛЮТИЙ

6 лютого. Парафіяльна родина прощається з Василем Галієм, який відійшов у вічність 6 лютого

7 лютого. У нашій парафіяльній спільноті відбулось поповнення – у родині Рибаруків, яка проживає по вул. Польовій, народився син Олександр.

15 лютого. Після Божественної Літургії на місці зведення храму відбулося посвячення Стрітенських свічок.

БЕРЕЗЕНЬ

Час Великого Посту, пора очищення від всякого зла та гріхів Святою Тайною Покаяння, пора миру та спокою у наших серцях. Цього року початок Великого Посту припав на 15 лютого і тривав до 4 квітня. За цей час по середах відправлялись Літургії Передшеосвячених дарів, а по п'ятницях – Хресні Дороги.

26 березня, у передостанню п'ятницю Великого Посту відбулася Хресна Дорога по масиву, яка розпочалася від каплиці монастиря і продовжилася головними вулицями масиву. Хресний хід супроводжували діти з парафії, які несли образи з Хресної Дороги. Хрест у свою чергу несли: Сестри монахині; діти з Ораторію «Дон Боско»; батьки та матері родин; сестри та жителі «Містечка милосердя Святого Миколая»; дідуся, бабусі, молодь та студенти; вчителі та професори; медпрацівники; студенти курсу італійської мови; депутати, держслужбовці та юристи; члени III чину Згромадження Воплоченого Слова і завершували хресний хід урочистим внесенням хреста до монастирської каплиці священниці та монахи.

У цій парафіяльній хресній дорозі взяло участь багато парафіян та гостей, які зі щирим трепетом у душі переживали хресну дорогу.

28 березня. Квітня неділя. Після Божественної Літургії відбулося освячення лози біля каплиці монастиря. З нагоди Квітної Неділі відбулась чергова акція – продаж шутки, прикрашеної парафіянами, придбавши яку, кожен міг долучитись до будівництва храму.

КВІТЕНЬ

4 квітня. Ось і настав радісний і довгоочікуваний день – Воскресіння Христового. Парафіяни щиро вітають один одного прекрасним християнським вітанням: «Христос Воскрес!». Воскреслий Христос завжди допомагає витримати нам усі терпіння та випробування нашого життя і зсилає на нас свою Божу ласку.

7 квітня. Празник Благовіщення Пресвятої Богородиці. Це свято стало особливим для всіх членів Чернечої Родини ВС, адже цього дня відбувся монаший постриг двох братів-новиків – брата Августина та брата Якова у смт. Дубове, тимчасові обіти шести сестер та довічні монаші обіти однієї сестри-монахині.

18 квітня. Після святкової Служби Божої у садку монастиря зібралися діти та молодь нашої парафії, щоб відновити і зберегти уже позабуту християнську традицію – весняні гаївки. Діти, одягнені у вишиванки водили хороводи, співали пісні та весело проводили час, який надовго залишиться приємним спогадом у їхніх серцях.

ТРАВЕНЬ – місяць, присвячений нашій Небесній Неньці – Пресвятій Богородиці. Цього року наші парафіяни мали гарну нагоду щодня збиратись на молебень до Пресвятої Богородиці. З особливою охотою на молебень приходили діти, які кожного разу отримували солодощі та символічні «квіточки», які вони назбирували до парафіяльного празника, за що згодом отримали дарунки.

Травень – місяць особливий для нашої парафії, адже саме цього місяця уже традиційно кожного року ми святкуємо наш Храмований Празник Святих Кирила і Методія. Це величне та урочисте свято, яке єднає усіх парафіян та гостей, це можливість долучитися до життя парафії, свято якого чекають усі з нетерпінням. Святкування уже традиційно триває чотири дні. Кожен з нас докладає значних зусиль до організації та проведення свята.

27 травня – перший день приготування до свята, день Відкритих дверей у Містечку Милосердя Св. Миколая – чудова нагода познайомитися з його жителями. Пам'ятаймо про цей куточок любові та надії, що існує у нашій парафії, і з усіх сил намагаймося підтримати його фінансово і духовно.

На другий день приготувань діти та молодь охоче прибрали вулиці масиву та територію, де зводиться храм. Ввечері відбулась Божественна Літургія, в часі якої о. Йосиф Монте, ВС провів науку на тему віри.

29 травня, субота – найбільш насичений та цікавий день святкувань, був цілковито присвячений дітям та молоді нашої парафії. Це день футбольних турнірів, ігор та забав. Ввечері відбулося нагородження діточок за їхню активність на молебнях, а згодом і спільна святкова вечеря у садку монастиря.

І нарешті **30 травня** – неділя – празник, якого усі чекали з нетерпінням впродовж усього року. Після святкової Утрени, яка відбулась у монастирській каплиці, усі процесійно прибули на місце зведення парафіяльного храму святих рівноапостольних Кирила і Методія, де було урочисто відслужено Божественну Архієрейську Літургію. Очоловав її Преосвященніший Єпископ Івано-Франківський Володимир (Війтишин), у співслужінні настоятеля парафії ієрм. Йосафа-

та Бойка, ВС та ще сімох священнослужителів. Святкування продовжилось у садку монастиря. Парафіяни та гості свята охоче брали участь у різноманітних акціях на зведення храму. Всі бажачі могли скуштувати емпанади, невеличкі пиріжки з м'ясом, випечені сестрами Чернечої Родини спеціально з цієї нагоди; продовжилися акції «Купи футболку – будуй храм», та магнітики «Щеглинка на будівництво храму». А також продаж садових рослин, вирощених руками парафіян і дитячих виробів (малюнки, аплікації, вироби з бісеру та пластиліну), які вони виготовили власними руками, щоб також, навіть у такому ранньому віці, долучитись до зведення храму. Також усі присутні мали можливість насолодитися приємною родинною атмосферою, чудовим концертом за участю молодіжних та дитячих колективів. Завершився святковий вечір танцями та співами під музичний супровід о. Софрона Зелінського, ВС, о. Ігоря Тузика, та відомого співака Романа Калини (з гурту «Гринджоли»).

По завершенню святкувань парафіяни та гості розійшлись по домівках, зберігаючи в серцях приємні та веселі враження від свята.

ЧЕРВЕНЬ

15 червня – особливо важливий день у зведенні нашого парафіяльного храму, адже почались роботи над куполом церкви. Це початок надзвичайно великої справи, адже купол символізує початок завершального етапу будівництва, якого усі з нетерпінням чекають.

24 червня розпочався 9-й щорічний табір для дітей віком від 8 до 14 років, у якому активно взяли участь і наші юні парафіяни. Табір проходив у с. Пасічна Надвірнянського району. Всього було понад 60 дітей. Темою табору була особа Христа-Царя. Учасників було поділено на три команди: «Вартові віри», «Лицарі любові» та «Стрільці надії». Програма відпочинку була дуже насиченою: щоденна Свята Літургія, праця в гуртках (плетіння стрічок, в'язання, виготовлення вервичок, ліплення, декоративного мистецтва та літургійний гурток), ігри, науки, катехизація та багато іншого... У серцях дітей залишилися теплі літні враження від такого чудового відпочинку.

ЛИПЕНЬ

1-30 липня - до Італії на Духовні Вправи поїхав отець Йосафат Бойко, ВС, який перед тим як розпочати їх мав ласку бути присутнім на загальній аудієнції з Папою Венедиктом XVI. Кожен член Згромадження Воплоченого Слова має обов'язок раз на рік зробити Духовні Вправи тривалістю 5 днів, а раз на 10 років тривалістю в 1 місяць. Духовні Вправи це - іспит совісті, розважання, споглядання (контемпляції), усна і розумова молитва. Це час для того щоб у повній мовчанці людина змогла зануритись у саму себе і почути голос Бога.

8-11 липня у с. Татарові, Яремчанського району, Чернечою Родиною Воплоченого Слова був проведений християнський табір для жінок, у якому взяло участь понад 20 учасниць, у тому числі і наші парафіянки. В основу теми табору було покладене вчення про кардинальні Божі чесноти – Віру, Надію та Любов. Капеланом табору був о. Йосиф Монте, ВС. Жінки залишили усі свої клопоти і турботи та посвятили свій час на відпочинок з Богом. Це допомогло їм задуматись над своїм життям та духовно збагатити свій внутрішній світ.

7 липня. Цього дня відбулось поповнення парафії ще одним маленьким християнином – Любомиром-Іваном Яцківом. Вітаємо молодих батьків Романа та Мар'яну.

11-18 липня. Підлітковий табір, у якому взяли участь 75 учасників, пройшов дуже вдало. За цей тиждень діти чудово відпочили фізично та духовно. Табір проходив вже традиційно в урочищі Драгобрат. Програма кожного дня була дуже насиченою і водночас дуже цікавою: щоденна Божественна Літургія, молитви на вервиці, часті науки та розважання, а крім цього ще й праця в командах. Як і всі попередні роки, табір проводили отці, брати та сестри Чернечої Родини Згромадження Воплоченого Слова. Основною темою табору стали слова: «Учителю благий, що мені робити, щоб успадкувати життя вічне?» (Мр. 10,17), з послання Святішого отця Венедикта XVI, Папи Римського, на XXV Всесвітній День Молоді; а головною чеснотою, яку всі прагнули досягнути і вкоренити у собі, була чеснота великодушності.

18-25 липня. Справжній відпочинок можливий тільки з Богом. Вже вкотре на Драгобраті успішно проходить літній молодіжний табір. Цього року учасниками табору стали понад 60 молодих осіб, які протягом тижня проживали у наметовому містечку, підкоряли гірські вершини, насолоджуючись красою Карпатських гір, збагачувалися духовно завдяки щоденній Службі Божій, молитві на вервиці та наукам на тему «великодушності». Все це стало для них найкращими засобами, які спонукали їх почути відповідь Христа на запитання, як успадкувати життя вічне. Після незабутнього тижня на Драгобраті, молодь повернулася додому, щоб ділитися усім здобутим добром з іншими.

29 липня – 1 серпня. Пройшов чоловічий табір, яким опікувалися о. Софрон Зелінський, ВС та о. Фернандо Браво, ВС. В ньому взяли участь 32 чоловіків, які, не забуваючи про духовне збагачення, проживали у наметовому містечку, відпочивали, відновлювали в собі сили до подальшої праці. Часто влаштовувались спортивні ігри з футболу та волейболу, також були два походи, один на гору Близниця (1883 м. над рівнем моря) та на озеро Герешаска (1577 м.). Все це підтримувало теплу дружню атмосферу у чоловічому колективі.

СЕРПЕНЬ

4-5 серпня. В ці дні відбувалися наради всіх отців Згромадження в Україні. Важливим рішенням було те, що Новіціатський дім, який досі знаходився у смт. Дубове, Закарпатської області, перенесено у м. Івано-Франківськ, а ієромонаха Йосафата Бойка, ВС призначено Магістром Новіціату.

23-28 серпня відбулася місія отців, братів і сестер Згромадження Воплоченого Слова у м. Стрий, Львівської області, яка була приурочена 10-літтю заснування Стрийської єпархії. Боже слово із уст місіонерів, чисельні сповіді, пробуджують душу кожної людини. Тож ми повинні щиро молитися за нових місіонерів та просити для них у Бога сили та витривалості нести свою місію.

ВЕРЕСЕНЬ

22 вересня Сестри Воплоченого Слова у Бурштині святкували Першу Річницю посвячення контемплативного монастиря. Отці та брати Чернечої Родини приїхали розділити їхню радість. І з цієї нагоди Сестри мали ласку вітати у гостях нашого Владика Володимира (Війтишина).

25 вересня брати-новіки з Новіціату «Блаженномученика Григорія Хомишина» Згромадження Воплоченого Слова разом з магістром о. Йосафатом, взяли участь у Прощі Монашества УГКЦ в Кохавино (на Львівщині). Тема прощі – «Молитва за покликання», представники різних монаших спільнот разом молилися за покликання.

26 вересня – у навечір'я Празника Воздвиження Чесного Хреста Згромадження ВС прийняло двох нових братів – Антонія та Теодосія в честь Преподобних Антонія та Теодосія Печерських, зачинателів монашества на наших землях. Дякуємо Богу за нові покликання і просимо про ласку витривалості у покликанні аж до кінця життя.

ЖОВТЕНЬ

Вже традиційно кожного року у жовтні перед великим святом Покрови Пресвятої Богороди-

ці, який відзначаємо 14 жовтня, Чернеча Родина Воплоченого Слова організовує спільну прощу до чудотворної Ікони у с. Зарваниці. Цього року цей чудовий захід у якому взяли участь понад 500 прочан припав на **9 жовтня**.

Головною метою прощі була подяка за всіх тих, кого Господь покликав до богопосвяченого життя. «Дякуємо Тобі, Богородице Зарваницька!»

Також у жовтні відновили свою діяльність Курси Італійської Мови, що вже третій рік проходять при монастирі Воплоченого Слова під керівництвом о. Йосафата Бойка, ВС. Понад 30 студентів мають змогу познайомитись з італійською мовою та культурою.

17 жовтня. Свята Церква поповнилася новими християнами. Щасливими батьками маленького Франциска стали Ольга та Іван Годованці, а донечки Вероніки – Микола та Інна Голяк.

29 жовтня. У Скадовську розпочалося будівництво Храму Покрови Пресвятої Богородиці Одесько-Кримського Екзархату УГКЦ. З вересня 2010 року парафія перебуває під духовною опікою отців Згромадження Воплоченого Слова і парохом є о. Василь Харкавий, ВС.

ЛИСТОПАД

8 листопада настоятелю нашої парафії виповнився 31 рік. Цього дня отець приймав найщиріші вітання від Чернечої Родини Воплоченого Слова. Парафіяни привітали його ще 7 листопада, в неділю після Служби Божої, зокрема катехизаційна група дітей з парафії на чолі з сестрами-новичками Марією Уповання та Марією Кристинопільською організували чудову програму святкування з віршами, піснями та солодким столом. До привітань також долучилась група молоді з Церкви Різдва Христового. Щиро дякуємо Богу, що маємо такого просвітителя, який зближує нас до неба, зміцнює нашу віру і поповнює наші серця добром та любов'ю, і бажаємо йому безмежної Божої ласки та благословення!

13 листопада відбулася проща дітей з Ораторію «Дон Боско» при парафії Свв. Кирила і Методія, школярів з Містечка Милосердя та дітей спільноти «Місійне Дитинство» до Гошева та Скель Довбуша. У прощі взяло участь 50 учасників. Всю дорогу дітей супроводжували співи, ігри, піднесений настрій та духовна опіка отців, сестер та братів Воплоченого Слова. Діти, поєднавшись у молитві та відпочинку зблизились між собою та зміцнилися у чесноті і повернулись додому з цілим багажем вражень та позитивних емоцій, готові ділитись цією радістю з іншими.

Листопад відзначився важливим здобутком для нашої парафії, адже наш **Парафіяльний Сайт (www.pkm.if.ua)** **зайняв II призове місце (першого місця не присудили нікому) у конкурсі «Інформаційне обличчя парафії»**, організованому Комісією УГКЦ «Справедливість і мир». В урочистостях з нагоди вручення нагороди, які відбулися в неділю **14 листопада** при Патріаршому Соборі у Києві, взяв участь наш настоятель о. Йосафат Бойко, ВС з бр. Теодосієм Савчуком, ВС.

19 листопада щиро вітаємо Ольгу Курман із 30-літнім ювілеєм, та Ляшенку Віктора і Галину із 44-літнім подружнього, з них 30 років шлюбного життя, і разом з тим п. Віктора з 70-літнім ювілеєм. З цієї нагоди сім'ю Ляшенків було нагороджено Архієрейською грамотою за ревність

та для добра Греко-Католицької Церкви. Обидва святкування відзначали урочистою подячною Службою Божою.

20 листопада. Висловлюємо привітання Михайлу та Галині Дяченко, які подячною Службою Божою поновлювали шлюбні обітничі з нагоди 25-ліття подружнього життя.

21 листопада. Вітаємо пана Михайла Івасютина з 60-літнім ювілеєм.

24 листопада. Вже 3-4 роки поспіль ми урочисто вшановуємо у нашій парафії пам'ять священномученика Йосафата, Святого Покровителя українського народу. Вечірню з Литією відразу після Божественної Літургії служив парох отець Йосафат Бойко, після чого усі присутні отримали благословення мощами святого.

По закінченні Літургії о. Софрон Зелінський, ВС від імені отців та вірних Храму Різдва Христового привітав о.Йосафата з іменинами, а від імені парафіян привітали отця п. Олег Жерноклеєв та п. Ольга Халак, висловивши слова вдячності за віддане служіння та подарувавши ікону Св. Йосафата, написану львівською іконописцею Мар'яною Солдак.

Ще однією знаменною подією у той день став приїзд Преосвященного Владика Василя Івасюка, Екзарха Одесько-Кримського.

ГРУДЕНЬ

2-4 грудня. В ці дні відбувалася місія в селі Клузові, яку на запрошення пароха о. Романа Боярського, провадили Отці, брати та сестри Чернечої Родини Воплоченого Слова. Для вірних це особлива подія, бо тут місія провадиться вперше, від дня створення парафії.

10 грудня. Владика Володимир (Війтишин) відвідав будівництво нашого храму. Він поблагословив роботи, побачив, що є зроблено, зокрема підвальне приміщення храму, де ще до цього річних морозів ми встигли поштукатурити. А головне – це те, що Владика поблагословив купол, який скоро мають виставляти на верх церкви.

15 грудня отець Йосафат мав нагоду побувати на загальній аудієнції з Папою. Відтак відвідав українських братів нашого Згромадження. Їх є 9, і всі вони навчаються в Італії. Там отець відслужив Божественну Літургію, разом з о. Григорієм Рогацьким, ВС. Після цього відправився на одну парафію на острів Сардинія для допомоги в часі святкування Різдва Христового своєму братові о. Володимирі Бойку.

17 грудня. Відбулося те, на що так довго ми всі чекали – на вершку Церкви постав величний купол, а наступного дня, **18 грудня**, на вершку купола заяснів і прекрасний золотавий хрест.

18 грудня в «Містечку Милосердя Святого Миколая» відбулося святкування Дня Святого Миколая. З цієї нагоди Владика Володимир (Війтишин) відслужив подячну Архієрейську Літургію. Після Служби розпочалася друга частина святкування – концертна програма, яку підготували діти, що проживають у Домі Милосердя.

19 грудня. Цього дня з нагоди свята Святого Миколая в нашій парафії також відзначали по-особливому: Велика Утренья та Святкова Літургія, після якої відбулося мирування. В цьому часі отець благословляв усіх вірних мощами цього великого Святителя.

Протягом 2010 року у Парафії:

Було охрещено 8 наших парафіян:

Рибарук Олександр, 7 лютого 2010, син Романа та Мар'яни;
Маняк Назарій, 11 лютого 2010, син Віталія та Ірини;
Дідушицька Марія, 11 квітня 2010, дочка Ігоря та Мар'яни;
Яцків Любомир-Іван, 7 липня 2010, син Романа та Мар'яни;
Малина Євген-Володимир, 25 липня 2010, син Юрія та Галини;
Данильців Ярема, 5 вересня 2010, син Ярослава та Ірини;

Голяк Вероніка, 17 жовтня 2010, дочка Миколи та Інни;
Тодорук Станіслав, 21 листопада 2010, син Михайла та Лесі.

Прийняли Святу Тайну Вінчання:

28 серпня 2010 – Прокопик Тарас та Павліш Ірина.

Відійшли у вічність:

5 лютого 2010 – Галій Василь у віці 69 років;
12 березня 2010 – Костюк Василь у віці 78 років.

Фотоспогади про будівництво у 2010 році

Дорогі парафіяни, гості монастиря та знайомі! Ми продовжуємо збір коштів для будівництва монастирського храму. Богу дякувати, що у минулому році нам вдалося зробити багато у цій, спільній для всіх нас, справі. Однак, ще багато робіт залишилося зробити і то багато, не дуже видних, проте, коштовних. Ми ще потребуємо допомоги і її просимо у всіх, хто може. Не будьте байдужими до цієї справи. Старайтеся бути активними у зведенні нашого храму. Хто може допомогти на будівництво, будемо дуже раді. Зібрані кошти на коляду будуть спрямовані на храм.

Банківські реквізити для перерахування пожертв:
Чоловічий Монастир Воплоченого Слова,
Код 25597817
р/р № 26003300031769, ВАТ «Плюс Банк»,
м. Івано-Франківськ, МФО 336310

Хочемо пригадати всім, що на нашій парафії продовжуються АКЦІЇ, зібрані гроші з яких будуть направлені на будівництво монастирського храму святих Кирила і Методія.

- Придбавши релігійну літературу у "Монастирській Книгарні", ви спричиняєтеся до будівництва нашої святині.**
- Акція: «Цеглинка на будівництво храму» – магнітик із зображенням храму та відповідним номіналом у гривнях.**
- Акція: «Купи футболку – будуй храм». Придбавши футболку з гербом монастиря та написом «Парафія Свв. Кирила і Методія», Ви маєте пам'ятку і вносите Вашу лепту у будівництво.**
- НОВА Акція: "Парафіяльне горнятко для моїх сусідів". Хто придбає горнятко з написом "Парафія Кирила і Методія" – робить подарунок своїм сусідам і так допомагає будувати храм!**

Єпископ Станіслав Падевський: «РІЗДВЯНА ЗІРКА»

ПЕРЕД НАБЛИЖЕННЯМ РІЗДВЯНИХ СВЯТ НА НАШИХ ВУЛИЦЯХ З'ЯВЛЯЄТЬСЯ ЧИМАЛО РІЗНОКОЛЬОРОВИХ ЛІХТАРИКІВ ТА БЛИСКУЧИХ ПРИКРАС. ОДНАК У ЦЕЙ ЧАС ТРЕБА ПОБАЧИТИ СПРАВЖНЮ РІЗДВЯНУ ЗІРКУ, ОТУ, ЯКА ЯСКРАВО СВІТИТЬ НАДІЄЮ ВИБРАНОМУ НАРОДОВІ.

Божа зірка золота Землю освітила, Про народження Христа Людям сповістила.

(І. Овечко)

Людина стародавнього Сходу мала більшу чутливість до зірок, ніж ми. Чисте, засіяне зірками небо, яке вночі розстелялося над пустелею, не могло не викликати подиву в ізраїльського кочівного народу і дозволяло йому відчувати велич та могутність Господа. У багатьох культурах зірка виражала присутність божества. Вона була символом вічності й знаком надії.

У стародавні часи та середньовіччі особливого розвитку набула псевдонаука астрологія, яка базувалася на переконанні, що зірки мають вплив на людські справи, і за їхнім розташуванням на небі вщували про земні події та долі людей. Це було одне з таємничих мистецтв, яке мало на меті пророкування майбутнього, бо вважалося, що між зірками й людським життям існує певний зв'язок, і що далекі сузір'я випромінюють якусь фізичну субстанцію, котра впливає на людей. Сучасні різноманітні гороскопи, які нам пропонують газети, календарі, телеба-

чення, посилаються на езотеричні, окультні методи астрології.

Біблія однозначно виступає проти захоплення астрологією і практикування магії. Отці Церкви в своїх висловлюваннях щодо цього питання теж не залишають жодного сумніву, визнаючи астрологію формою підпорядкування злим духам.

За часів Христа астрологією цікавилися й вірили в її пророцтва як великі особистості й можновладці цього світу, так і прості люди. Аж ось в усьому тому гармидері з'явилася Зірка, яка провістила Месію і вказала місце Його народження та перебування. Бо в Старому Завіті майбутній Спаситель був пов'язаний з об-

разом зірки: "Зійде-бо зірка з Якова, здійметься берло з Ізраїля" (Чис. 24,17). У Новому Завіті й Одкровенні Івана Богослова Спаситель говорить: "Я - корінь і паросток Давида, ясна зоря досвітня" (Од. 22,16). Мудреці зі Сходу добре розумілися на зірках.

Сучасні астрологи спробували дослідити, яка зірка могла з'явитися на небі під час Різдва Христового. Здавалося, що відповідь не так вже й важко знайти, однак мети так і не було досягнуто. Вчені вивчали небо, відтворювали розташування зірок дві тисячі років тому, але, напевно, ніхто не подумав про те, що зірка, яка несподівано з'явилася на небі, не могла б з такою точністю привести мудреців аж до Вифлеєму, не затрималася б несподівано над тим місцем, де плакало маленьке Дитятко.

Бо ніякої нової зірки не було. Була зірка Бога, епіфанія світла, яке сяяло і провадило. Ця зірка привела їх до Бога.

Один видатний мислитель сучасності кардинал Джон Генрі Ньюмен перед своїм наверненням до католицизму написав чудовий вірш "Веди, лагідне світло". Це світло стало йому провідником у внутрішній темряві й роз'яснило дорогу, котра веде "паломника до палацу Царя". Нехай це світло завжди світить у наших серцях.

ЕММАНУІЛ

У тексті гімну на Великий Ювілей 2000-го року рефреном звучали слова: **"З нами Бог Ісус Христос, вчора, нині, повсякчас. Наш Господь, вічна Любов, Він-Надія, Захист, Спас"**. Провідна думка Біблії – присутність Бога в нашій людській історії. Форми й знаки цієї присутності були різні. Найкраще стосовно цього говорить пророк Ісаї: "Господь дасть вам знак: ось Дівича зачала, і породить Сина і дасть Йому ім'я Еммануїл" (Іс. 7,14). Це було провіщене, як знамення. У пророцтві переплітаються картини близьких і далеких подій; воно стосується майбутнього Месії. Бог переніс яву пророка в майбутнє та показав йому образ знамення, яке станеться в Давидовому роді: непорочне зачаття й народження від Діви Сина більшого, ніж сам Давид.

Уся Біблія побудована довкола імені Еммануїл. Він є її душею, центром історії, сонцем нашого життя. Старий Завіт приготував місце для головної події історії – втілення Бога. Новий Завіт описав

прихід і життя Спасителя людей.

Пророк Ісаїя звістив Різдва Христового за багато років наперед. Його провіщення збулося в ту чудову ніч більше дві тисячі років тому, коли над вифлеємською долиною вознісся гімн небесних вісників: **"Слава во вишніх Богу, а на землі мир людям доброї волі"**.

Євангелист Матей, описуючи народження Ісуса Христа, наводить текст Ісаї (Мт. 1,23), аби підкреслити, що Він справді Месія – Син Божий, Який вочоловічився для спасіння людей. Месія – по-грецьки Христос, помазаник. Титул Ісус Христос – головне твердження нашої християнської віри. Коли ми кажемо, що Ісус – Христос, ми визнаємо, що ця унікальна особа – Ісус із Назарета – Спаситель людства, сповнення Божого спасенного задуму.

У візантійській літургії Різдва Христового співають старовинний гімн, який передає значення і мету цієї божественної події, а також Різдва свят.

Святий Йоан Золотустий повністю пояснює ікону Різдва Христового: **"Нова і незвична тайна відкривається перед моїми очима: чую пісню пастухів, але співають вони не тихі мелодії пустелі, з їхніх уст звучить переможний небесний гімн. Дзвенить пісня ангелів, співають архангели, херувими величають, серафими прославляють, усі разом, ликуючи, вітають Бога на землі і людину на небесах. Божою силою із небес зійшов на землю, і людина з милості Бога знову одержала небеса. Сьогодні Вифлеєм такий, як небокрай: замість зірок його прикраса - співаючі ангели, замість сонця сяє Сонце Правди. Не намагаймося збагнути, як це сталося, бо якщо захоче Бог, то порушиться звичний порядок природи. Хотів, міг, зійшов, приніс спасення: у Бога все**

можливе... Прийшли Царі, щоб зачудуватися Небесному Цареві, як Він зійшов на землю... щоб поклонитися Йому долілиць... Жінки здивовані Тим, Хто народився від жінки, бо жіночу біль перемінив у радість... пастирі - бо Він добрий Пастир, який життя своє віддає за вівці...

Бачу Матір, яка породила дитя, але не розумію способу пологів, бо коли Бог забажає, не діятимуть закони природи. Те, що сталося, є надприродним, сили природи спочивали, діяла творча воля Господа. Яка безкінечна милість! Вічний Єдинородний Бога, що стоїш вище світу чуттів, прости і безтілесне одягає на себе моє тлінне видиме тіло...

Як митець, найшовши відповідний матеріал, створив прекрасний твір: Христос, замешкавши у святому тілі Діви і прийнявши людську подобу від Діви, десь народився, не вважаючи принизливою брідоту нашої людської природи. Не було для Нього упокоренням узяти на себе власне сотворіння, і навіть прославився Його твір, бо став він одяжем Творця. У сотворенні взявши матерію, сотворив людину, і після гріхопадіння це тіло, що піддане псуванню, не могло відтворитися знову, аж поки не стало одягом Творця.

З нами Бог! Розумійте це всі народи й підкоряйтеся - бо з нами Бог.

Слухайте всі, аж до краю землі - бо з нами Бог.

Могутні, підкоряйтеся - бо з нами Бог.

Задумайте задуми, та вони не вдадуться - бо з нами Бог.

Давайте накази, та вони не здійсняться - бо з нами Бог.

Господа сил, Його шануйте як святого - бо з нами Бог.

Його маєте боятися, і перед Ним тремтіти - бо з нами Бог.

Він камінь спотикання й скеля падіння - бо з нами Бог.

Надіяється буду на Господа, і Він спасе мене - бо з нами Бог.

Народ, що в п'ятні ходить, побачить світло велике - бо з нами Бог.

Над тими, що живуть у смертній тіні, світло велике засяяло - бо з нами Бог.

Бо Хлоп'ятко нам народилося, Сина нам дано - бо з нами Бог.

Влада на плечах у Нього - бо з нами Бог.

І дадуть Йому Ім'я: Чудесний Порадник - бо з нами Бог.

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ПАРАФІЯН ТА ГОСТЕЙ МОНАСТІРЯ!

РОЗПОРЯДОК БОГОСЛУЖІНЬ НА СІЧЕНЬ 2011 Р. Б.

- Субота, 1:** 09.00 Літургія за Всяке Прошення
- Неділя, 2: Неділя перед Різдвам**
08.15: Утреня
09.00: Божественна Літургія
- Середа, 5:** 18.00: Літургія за родини
- Четвер, 6: Навечір'я РІЗДВА ГНІХ**
08.00: Великі Царські Часи. Вечірня з Літургією св. Василя Великого
16.30: Велике Повечір'я та благословення просфори
- П'ятниця, 7: РІЗДВО ГНІХ**
08.00: Утреня
09.00: Божественна Літургія св. Йоана Золотоустого + Мирування.
15.00: Коляда на Церкву (збір у монастирі)
- Субота, 8: Собор Пресвятої Богородиці і св. Йосифа**
08.00: Утреня
09.00: Божественна Літургія св. Йоана Золотоустого + Мирування. Вертеп.
15.00: Коляда на Церкву (збір у монастирі).
- Неділя, 9: Неділя по Різдва; Первомученика і архидияк. СТЕФАНА**
08.15: Утреня
09.00: Божественна Літургія св. Йоана Золотоустого
15.00: Коляда на Церкву (збір у монастирі)
- Середа, 12:** 18.00: Літургія за родини
- П'ятниця, 14: Обрізання ГНІХ. Св. Василя Великого**
08.00: Утреня
09.00: Божественна Літургія св. Василя Великого + Мирування.
- Субота, 15:** 08.15: Утреня
09.00: Літургія за померлих
- Неділя 16: Неділя перед Богоявленням**
08.15: Утреня
09.00: Божественна Літургія
- Вівторок, 18: Навечір'я Богоявлення - Піст**
08.00: Великі Царські Часи. Вечірня з Літургією св. Василя Великого
Водосвяття біля Каплиці Монастиря
16.30: Велике Повечір'я та благословення просфори
- Середа, 19: БОГОЯВЛЕННЯ- Йордан**
08.00: Утреня
09.00: Божественна Літургія св. Йоана Золотоустого
Похід до Хреста та Йорданське Освячення Води
- Четвер, 20: Собор св. Йоана Хрестителя**
08.15: Утреня
09.00: Божественна Літургія
- Субота, 22:** 08.15: Утреня
09.00: Літургія за померлих
- Неділя, 23: Неділя по Богоявленні, Пратулинських Мучеників;**
08.15: Утреня
09.00: Божественна Літургія
- Середа, 26:** 18.00 – Літургія за родини
- Субота, 29:** 08.15: Утреня
09.00: Літургія за померлих
- Неділя, 30: Неділя 31 по ЗСД. День Ораторію «Дон Боско»**
08.15: Утреня
09.00: Божественна Літургія
Свято Ораторію (фільм про Дон Боско, святкування для дітей і молоді)

Запрошуємо Вас слухати радіо «Дзвони» – 105,8 FM. Тільки українська музика і релігійні програми: кожного вівторка та суботи о 20.30 програма «TU ES PETRUS»

про життя та діяльність апостола Петра і його наступників Пап Римських. Авторська програма о. Йосафата Бойка, ВС. Кожного четверга та неділі о 20.30 можна слухати програму «Богосвячене Життя». Програма «Дорогами святих» у неділю о 16.05 та в понеділок о 20.30. А щоденно о 21.55 вечірні молитви та благословення.

При монастирі є завжди відкритий Ораторій «Дон Боско» – зал для ігор для дітей і молоді, а кожної суботи і неділі є організовані різні діяльності.

Кожного вівторка і четверга о 19.00 год. при Парафії діють курси італійської мови.

Нагадуємо, що наша Парафія має свою веб-сторінку, яку ласкаво запрошуємо відвідати та дописувати: www.pkm.if.ua.

Душпастирські відвідини з йорданською водою відбуватимуться починаючи з середи 19 січня і надалі. У будні після 17 години, а в святкові після 15 години. Маю намір зустрітися зі всіма парафіянами та спільно молитися і благословити. Родини, які не будуть вдома протягом цих днів, нехай повідомлять раніше про день, який є зручніший для відвідин.

◆ Наші добротинці

«ФОЛІАНТ»
друкарня

ВІЗИТКИ,
КАЛЕНДАРІ,
БУКЛЕТИ,
ПЛАКАТИ,
ГРАМОТИ,
КНИГИ,
ЛИСТІВКИ,
МЕНЮ,
БЛАНКИ,
та інша поліграфія

м.Яремче,
вул. Свободи, 267а,
тел. (03434)
66-77-0

м.Івано-Франківськ,
вул. Старозамкова, 2
тел. (0342) 50-21-65
50-81-04
www.foliant.if.ua

Робимо те що вміємо, - а вміємо друкувати

Івано-Франківський
МІСЬКОМЛЗАВОД

**ЗЕЛЕНИЙ
КЛИН**

VENUJAN Меблі Venezia

вул. Набережна ім. Стефаника, 25, тел./факс: (0342) 57-18-04
моб.: +38 (050) 433-40-96 / моб.: +38 (050) 433-40-98

Видавець: Парафія Свв. Кирила і Методія, УГКЦ
Відповідальний: о. Йосафат Бойко, ВС
Група помічників: о. Роман Влашин,
бр. Теодосій Савчук, ВС,
Катерина Негрич
Адреса: вул. Вербова, 12, с. Крихівці (Долина),
м. Івано-Франківськ, 76493,
www.pkm.if.ua, mail: josafatboyko@ive.org
Комп'ютерна верстка: Ольга Масловська
Друк: Друкарня «Фоліант», зам. №24.
Тел.: 0342 502165. м.Івано-Франківськ,
вул. Старозамкова, 2

Вісник видається на правах внутрішнього розповсюдження. Редакція не несе відповідальності за точність фактів, власних імен, цифр та інших даних використаних авторами. При передруку посилання на вісник обов'язкове.

Приймаються добровільні пожертви на розвиток «Вісника»